

ת"פ 47706/07/15 - מדינת ישראל נגד חן יצחקיאן

בית משפט השלום בחדרה

20 יוני 2016

ת"פ 47706-07-15 מדינת ישראל נ' יצחקיאן

מת 47726-07-15

לפני השופט אהוד קפלן
המאשימה

מדינת ישראל

נגד
הנאשם

חן יצחקיאן

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד נופר חביב כץ

ב"כ הנאשם: עו"ד לירון אורון

והנאשם בעצמו

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, שעניין אירוע מיום 18/7/15, שאז הגיע הנאשם לחוף הים בצפון חדרה, ברכבו ג'יפ טויוטה, החנה את הרכב בחניה של החוף (שהוא חוף פתוח לציבור), ולאחר מספר שעות, כשבני משפחתו רצו לעזוב את החוף, נהג הנאשם ברכבו לתוך החוף ועל החוף עשרות מטרים, עד למרחק של מטרים ספורים מקו המים, כדי לאסוף את בני משפחתו.

הנאשם סובב את ההגה כדי לצאת מהחוף, וכאשר החל בנסיעה קדימה לכיוון היציאה מהחוף, עלה הגלגל השמאלי של הרכב על המתלוננת, ילידת שנת 1976, ששכבה על החוף, עטופה במגבת ירוקה,

עמוד 1

במרחק של לא יותר מ- 15 מטר מקו המים.

אנשים ששהו בחוף הים החלו לצעוק לעבר הנאשם, שעצר את הרכב, כאשר המתלוננת תחתיו בין הגלגלים.

למקום הגיעו כוחות מד"א, שחפרו תחת המתלוננת, הניחו אותה על קרש ופינו אותה באמבולנס לבית החולים בחדרה, והמתלוננת נפגעה בחלקי גופה השונים, נגרמו לה שברים ב- 7 צלעות בצד שמאל, שבר בעצם הכתף השמאלי, וסימני חבלה מאחורי אוזן שמאל. היא הייתה מאושפזת בבית החולים ובחלף זמן שוחררה.

2. הוראות החיקוק בהן הורשע הנאשם הן:

נהיגה פוחדת של רכב - עבירה לפי סעיף 338 (א) (1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, שזו לשונו **"העושה אחת מאלה בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה, דינו - מאסר 3 שנים:**

1) נוהג רכב או רוכב בדרך ציבורית".

איסור נהיגה בחוף הים - עבירה לפי סעיף 2 לחוק איסור נהיגה ברכב בחוף הים, תשנ"ז - 1997, שזו לשונו **"לא ינהג אדם ברכב בחוף הים"** (בשים לב לסעיף 7 לחוק, הקובע שדינו של הנוהג בחוף הים - קנס).

נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62 (2) לפקודת התעבורה, שזו לשונו: **"נוהג רכב בדרך בקלות ראש או ברשלנות, או במהירות שיש בה בנסיבות המקרה סכנה לציבור, אף אם היא פחותה מהמהירות המקסימלית שנקבעה".**

3. מלכתחילה טען הסניגור שאין מקום להעמיד את מרשו לדין בעבירה של סעיף 338 לחוק העונשין, ובהחלטה מיום 6/8/15 קבעתי שאין ממש בטענה זו, שבהנחה שהאמור בכתב האישום יוכח, אזי יתמלאו כל יסודות העבירה, שהיסוד הנפשי שנדרש לה הוא רשלנות, כפי שנקבע גם ב-בע"פ 7193/04, והפניתי ל-ע"פ 57125/12 דוד עזרן נ. מדינת ישראל, שבנסיבות דומות הורשע הנאשם שם באותם סעיפי אישום כמו בתיק שבפני.

4. הסניגור עתר לביטול ההרשעה, במיוחד בהסתמך על כך שמרשו הוא מנהל מוסך (שכיר) והרשעה תביא לכך שלא יוכל להמשיך ולעסוק במקצועו.

לחילופין ביקש הסניגור כי אבטל את ההרשעה בעבירה על פי סעיף 338 לחוק העונשין, שהיא העבירה החמורה.

לא מצאתי הצדקה לבטל את ההרשעה בהתאם לסעיף 71 א' לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בפסיקה נקבע כי ביטול הרשעה או הימנעות מהרשעה יכולים להתקיים במקרים נדירים, בהתקיימם של שני יסודות:

הראשון - שניתן לוותר על ההרשעה בנסיבות המקרה הספציפי מבלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים.

השני - שההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

אף אחד מהמקרים לא מתקיים בעניין שבפני.

הימנעות מההרשעה איננה מתיישבת עם חומרת העבירה ותוצאות האירוע, ותעביר מסר של זלזול בעבירות מסוג זה.

הנאשם גם לא הראה פגיעה חמורה באפשרויות התעסוקה שלו.

נכון שמדובר במנהל מוסך, שיתכן שכרגע אינו עובד, והעניין עצמו לא הוכח, אבל אני מוכן להניח שאינו עובד כרגע בשל אותו מקרה.

מקום שדרושה תעודה ממשרד התחבורה כדי לעסוק בעיסוק מסוים, רשאית הרשות המאשרת, מכוח פקודת התעבורה, לסרב להעניקה אם הורשע הנאשם בעבירה שלדעת רשות הרישוי יש בה כדי למנוע מתן תעודה או חידושה, כמו אם הורשע בעבירת תעבורה הנובעת מנהיגת רכב שגרמה לתאונת דרכים בתקופה של שנתיים טרם הגשת הבקשה.

מדובר בעניין שנתון באופן מוחלט לשיקולו של הרגולטור, שלו המומחיות המיוחדת לקבוע מהם הכישורים הדרושים לניהול מוסך, ואין זה ראוי שבית משפט זה יעקוף את שיקול דעתו. באם הרגולטור מפעיל או יפעיל את שיקול דעתו באופן לקוי, ישנה דרך משפטית להתמודד עם הפעלת שיקול הדעת, ובכל מקרה, מי שעבר עבירה מסוג זה, צריך לשאת בתוצאות.

מתחם הענישה

5. באשר למתחם הענישה - הרי העיקרון המנחה הוא עיקרון ההלימה בין המעשה לבין העונש.

הנטייה הטבעית היא לראות בנהיגה על חוף הים עבירה חמורה, בשל פוטנציאל המסוכנות שיש בנהיגה כזו, והמקרה שבפנינו מוכיח זאת.

עם זאת, בעיני המחוקק העבירה של נהיגה על חוף הים היא עבירת קנס, עבירה של אחריות קפידה שאין מאסר בצידה, כלומר היא דווקא הפחות חמורה מבין העבירות בהן הורשע הנאשם בתיק זה.

לנהיגה על חוף הים ישנה חומרה בנסיבות ביצוע שתי העבירות האחרות, אך היא כשלעצמה איננה עבירה חמורה.

בסה"כ תיק זה אינו שונה באופן מהותי מתיקים רבים אחרים שבהם אדם נוהג ברכב בצורה לא אחראית, לא מפעיל נכון את שיקול דעתו, פוגע באדם אחר וגורם לו חבלה חמורה או חלילה גורם למותו.

6. תיקים של גרימת מוות ברשלנות מסתיימים בד"כ בעונש שנע בין 6 ל- 10 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח, בעוד שתיקים של פציעה, גם חמורה, מסתיימים בד"כ בעונשים קלים יותר ובעבודות שירות.

מצאתי בפסיקה מקרה אחד שממש דומה לעניינינו, והוא ע"פ 57125/11/12 של בית המשפט המחוזי בחיפה, דוד אזור נ. מדינת ישראל, שם הורשע הנאשם באותן עבירות ממש, כאשר נהג ברכב ג'יפ מסוג טויוטה, החנה אותו על חוף הים, כשחזר לרכב לא בדק את סביבת הרכב, החל בנסיעה קדימה, ודרס תיירת שהשתזפה על החוף כ- 20 מטר מקו המים, ונגרמו לה שברים בשתי הצלעות ושבר בגולגולת.

בית משפט השלום בחיפה קיבל את המלצת שירות המבחן שלא להטיל מאסר בפועל, להסתפק במאסר שיומר לעבודות שירות (6 חודשי עבודות שירות), הטיל על הנאשם קנס של 5000 ₪, ופסילה ל- 5 שנים.

בית המשפט המחוזי בחיפה דחה את ערעור המדינה על קולת העונש, והשאיר את גזר הדין של בית משפט השלום על כנו.

7. בקביעת מתחם הענישה יש לקחת בחשבון את העובדה שמדובר בעבירה שלא קדם לה למעשה תכנון.

הנאשם לא החנה את רכבו על החוף אלא החנה אותו רחוק ממקום האירוע, והתקרב לחוף תוך נסיעה לרוחב החוף ולא לאורכו, תוך נסיעה כדי לאסוף את בני משפחתו.

עם זאת, הנזק שנגרם מביצוע העבירה הוא קשה, והנזק שיכול היה להיגרם קשה פי כמה.

אני סבור שמתחם הענישה נע בין 5 חודשי מאסר, שאפשר וירוצו בעבודות שירות, לבין 9 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח.

מתחם העונש בתוך מתחם הענישה

8. בקביעת העונש בתוך המתחם, יש לקחת בחשבון שיקולים שונים, והעיקרי שביניהם הוא לקיחת האחריות של הנאשם על מעשיו, וכן עברו הפלילי.

הנאשם אכן הודה במיוחס לו, והודאה זו פועלת מאוד לזכותו.

עם זאת, החרטה שהביע בשלב הטיעונים לעונש ממוקדת כולה בתוצאות האירוע מבחינתו, לא מבחינת המתלוננת.

המתלוננת הגישה באמצעות התובע מכתב לבית המשפט, ובו היא מבקשת למעשה למצות את הדין עם הנאשם.

9. תסקיר שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם של"צ ולצידו צו מבחן, והסביר שענישה מחמירה יותר תפגע בנאשם ובמשפחתו.

התסקיר מציין שהניסיון להשלים את ההליך של צדק מאחה לא צלח.

לנאשם אין עבר פלילי, אך יש לו עבר תעבורתי, לא מכביד.

המלצת שירות המבחן איננה מקובלת עלי.

לא מצאתי הצדקה לחרוג לקולא ממתחם הענישה.

הצורך בהרתעת הרבים הוכר בתיקון 113 כמצדיק החמרה של הענישה בתוך המתחם.

10. לטעמי העונש ההולם הוא מאסר שירוצה בעבודות שירות, בניכוי ימי המעצר, כמתחייב מהפסיקה,

וזאת גם בשים לב למעצר-הבית בו היה נתון.

באשר לבקשת המאשימה לחילוט-הרכב, לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.

הרכב אומנם שימש לביצוע עבירה במובן זה שלא ניתן לבצע עבירת נהיגה ללא רכב לנהוג בו, אך לא מדובר באדם שיצא מביתו על מנת לבצע עבירה והרכב שימש אותו.

לו היה ממש בדרישת המאשימה לחילוט, היה מקום לחלט כל כלי רכב שנהגו הורשע בעבירת תעבורה שגרמה תאונה, והדבר כמובן לא נעשה.

11. סיכומי של דבר, בית המשפט גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **6 חודשי מאסר, בניכוי הימים בהם היה עצור על פי רישומי שב"ס (כ- 31 ימים), והמאסר ירוצה בעבודות שירות בתחנת שדות של משרת ישראל, ברח' הרצל 40 בקדימה, החל מיום 17/7/16, ובאותו יום על הנאשם להתייצב בשעה 08:00 (עם תעודת זהות או דרכון) בפני הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז ברמלה, לצורך קליטה והצבה.**

מוסבר לנאשם שהיה ולא יבצע את עבודות השירות כסדרן, הממונה יפסיק אותן מנהלית ואז יהיה עליו לרצות את המאסר מאחורי סורג ובריה.

ב. **6 חודשי מאסר, והנאשם לא יישא בעונש זה, אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום עבירה של נהיגה-בפסילה ו/או עבירה על סעיף 338 (א)(1) לחוק העונשין, ויורשע בה.**

ג. **קנס של 5,000 ₪, או 20 ימי מאסר תחתיו.**

הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים של 500 ₪, החל מיום 20/8/16 ובכל 20 לחודש שלאחריו.

ד. **אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שנתיים מיום הפקדת רישיונו- (הרישיון הופקד במזכירות)**

הודעה זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

למזכירות - התיק ירשם כסגור- ותנאי השחרור של הרכב- מבוטלים.

המזכירות תמציא העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות (ברמלה) וכן לשירות המבחן (לידיעתו בלבד).

ניתנה והודעה היום י"ד סיוון תשע"ו, 20/06/2016 במעמד הנוכחים.

אהוד קפלן , שופט

החלטה

מעכב את תחילת ביצוע עבודות השירות ב 60 יום.

ניתנה והודעה היום י"ד סיוון תשע"ו, 20/06/2016 במעמד הנוכחים.

אהוד קפלן , שופט